

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-422/12 P

Industrias Alen SA de CV

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 181 του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος CLORALEX — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα CLOROX — Κίνδυνος συγχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Ανταίρεση — Άρθρο 176 του Κανονισμού Διαδικασίας — Απαίτηση ασκήσεως της ανταναιρέσεως με χωριστό δικόγραφο»

Περίληψη — Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 30ής Ιανουαρίου 2014

1. *Αναίρεση — Λόγοι — Εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Απαράδεκτο — Έλεγχος από το Δικαστήριο της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών και των αποδεικτικών στοιχείων — Αποκλείεται πλην της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου των εν λόγω στοιχείων*

(Άρθρο 256 § 1 ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58, εδ. 1· κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1, στοιχείο β')

2. *Αναίρεση — Λόγοι — Απλή επανάληψη των προβληθέντων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου λόγων και επιχειρημάτων — Μη προσδιορισμός της προβαλλόμενης πλάνης περί το δίκαιο — Απαράδεκτο*

(Άρθρο 256 § 1, εδ. 2, ΣΛΕΕ· Οργανισμός του Δικαστηρίου, άρθρο 58, εδ. 1· Κανονισμός Διαδικασίας του Δικαστηρίου, άρθρο 112 § 1, στοιχείο γ')

3. *Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος που έχει καταχωρισθεί για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή υπηρεσίες — Ομοιότητα των οικείων σημάτων — Κριτήρια εκτιμήσεως — Σύνθετο σήμα*

(Κανονισμός 207/2009 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1, στοιχείο β')

1. Κατά τα άρθρα 256, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Το Γενικό Δικαστήριο είναι αποκλειστικώς αρμόδιο να διαπιστώνει και να εκτιμά τα σχετικά πραγματικά περιστατικά, καθώς και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η εκτίμηση των πραγματικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά, υπό την επιφύλαξη του ενδεχομένου παραμορφώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο, αυτό καθεαυτό, στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο διαδικασίας αναιρέσεως.

Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των ομοιοτήτων των συγκρουομένων σημείων κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα, γίνεται μια ανάλυση πραγματικών περιστατικών, η οποία, υπό την επιφύλαξη της προαναφερθείσας περιπτώσεως παραμορφώσεως, δεν υπόκειται στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

(βλ. σκέψεις 37, 38)

2. Βλ. το κείμενο της διατάξεως.

(βλ. σκέψη 39)

3. Η σφαιρική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 για το κοινοτικό σήμα, πρέπει, καθόσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σήματα αυτά, λαμβανομένων ιδίως υπόψη των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους. Ειδικότερα, το Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ δύο σημάτων δεν πρέπει να περιορίζεται στην εκτίμηση ενός μόνο από τα στοιχεία που συναποτελούν το σύνθετο σήμα και στη σύγκρισή του με το άλλο σήμα, αλλά κατά τη σύγκριση αυτή, τα επίμαχα σήματα πρέπει να εξετάζονται το καθένα ως ενιαίο σύνολο. Ασφαλώς, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, στη συνολική εντύπωση που δημιουργεί ένα σύνθετο σήμα στη μνήμη του ενδιαφερόμενου κοινού ενδέχεται να κυριαρχούν ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία που συναποτελούν το σήμα αυτό, με αποτέλεσμα το προέχον στοιχείο να αποτελεί το μοναδικό κριτήριο για την εκτίμηση της ομοιότητας μόνο στην περίπτωση που όλα τα άλλα συστατικά στοιχεία του σήματος είναι αμελητέα. Εντούτοις, δεν μπορεί να συναχθεί από την εν λόγω νομολογία, η οποία αφορά εξαιρετικές καταστάσεις, το συμπέρασμα ότι μόνο το διακριτικό στοιχείο σήματος αποτελούμενου από ένα περιγραφικό στοιχείο και ένα διακριτικό στοιχείο είναι αποφασιστικής σημασίας για την εκτίμηση του κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως.

(βλ. σκέψεις 42-44)